

**Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er]
euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam
s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam]
s[ecundu]m Curia[m]**

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

D[omi]nica prima in Aduentu. Textus eua[n]gel[ij] Matt. xxi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70429)

Dominica I. Aduentus

Incipit tractatus
scds Auree Rose.

Dñica prima in aduentu
Textus euāgel. Mat. xxi.

Um appropinquasset iesus hierosolymis et venisset bethfage ad mōtē oliueti: tūc misit duos discipulos dicens eis. Ite in castellū qd cōtra vos ē: et statim inuenietis asinam alligatā et pullū cū ea. Soluite et adducite mihi. Et si qd vobis aliqd dixerit: dicitē quia dñs his op⁹ labz: et confestim mittet eos. Hoc autē totū factū ē vt adimpleret qd dictū ē p pphetā dicentē. Dicitē filie sion. Ecce rex tu⁹ venit tibi māsuēt⁹ sedēs sup asinā et pullū filiū sbingal. Eūtes autē discipuli fecerūt sicut pcepit illis iesus: et adduxerūt asinā et pullū: et iposuerunt sup eos vestimēta sua et eū desup sedere fecerūt. Prima autē turba strauerūt vestimēta sua i via. Alij autē cedebāt ramos de arboribz: et sternebāt i via. Turbe autē q pcedebāt et q seqbant clamabāt dicētes. Osāna filio dauid: bñdictus q venit in nomine dñi.

Um appropinquasset iesus hierosolymis et venisset bethfage etc. Mat. xxi. Postq̄ de quattuor euāgelice cctōnis sensibus tractatū premisimus: q̄ quisq̄ literalem sensum ab allegorico et anagogico et morali discernere possit: nec nō etiā tabellā q̄ q̄s euāgelia fm curiā

occurrentia in hoc volumine pquirat: qd fm ordinem pdicatorum pmo. unde pō etiā fm curiā condit: sup est vt fm eosdem sensus euāgelicas lectiones exponam⁹.

Circa lectionē pō pñtē et circa alias q̄stiones mouendas ad tertiu tractatū referuantes: ipm textū p̄mo auxiliante deo tenent⁹ ap̄te. Istud autē sacru euāgelium legit bis in anno. s. in dñica palmarū fm sensū l̄ale: et in hac fm allegoricum: v̄l meli⁹ fm q̄ndā adaptationē et representatiōē ecclie q̄ p aduentū ch̄i in hierl̄m et passionē representat ei⁹ aduentū ad hūmā naturā p incarnationē. Quē ad modū autē p̄t̄ ex dictis q̄ttuor recipit expositiōes. Et circa ipm vidēda sunt tria p̄cta q̄ i eo tāq̄ gunt: et dicunt: missio: executio: et p̄cessio. i quibz tangunt multa pulcra documenta spectātia ad sp̄iales aduentū dñi n̄ri iesu ch̄i p grām ad aīas n̄ras. Quātū q̄ ad p̄p̄ p̄ intellectu oim d̄cedoz in p̄ni euāgelio et in multz seqntiū opozter aliq̄ p̄mittere de situ et edificio ciuitat̄ predictē.

Sciendū est igit vt ex varijs autorib⁹ colligit: q̄ duo sunt in iudea mōtes et vn⁹ eoz orientalis dicit mons oliueti. Alius autē occidentalis dicit mōs sion. In radice montz oliueti a parte orientali est bethania: q̄ distat ab hierl̄m stadijs. xv. vt dicitur Jo. xi. siue q̄ duobz miliaribz. In desclui autē eiusdē montis ab occidente erat vna villa q̄ dicebat bethfage q̄ erat sacerdotū. In istos autē duos mōtes ē vall̄ media q̄ d̄: vall̄s Josaphat q̄ est latitudinis mille passuum vel circa seu vni⁹ militarij. Per mediū istius vall̄s labit torrens cejdroz q̄ sunt a septētrione in meridiez. In reliq̄ autē mōte. i. sion sunt tres colles a se inuicē distincti vallibz iterueniētibz. Vn⁹ eoz sup oēs excellior ad meridiē erat: q̄ vt mihi videt̄ ex decursu diuine scripture: maxime primi et secundi libri Sachabeozū retinuit sibi nomen pp̄rium totius montz sion. Et in hoc colle erat vna pars ciuitatis hierl̄m que dicebat ciuitas superior. Deinde ad septētrionē erat ali⁹ collis humilior qui dicebat acra: fm Josephū. sup quē erat alia pars ciuitatis que dicebatur ciuitas inferior. Est et tertius collis q̄ dicebatur moria ad orientē: et iminēs valli et torre

ti: super quē erat tēplū: de cuius fabrica suo loco dicem⁹. Mēs autē isti tres colles erāt infra muros hierosolym: ad orientē habentes torrentē cedron: ad occidentē sō erat magnū scipitū. Erat autē hec ciuitas parua adeo q̄ circūit⁹ et etiā ad quintū miliare nō attingebat: teste Iosepho qui ait: Totum ciuitatis in giro spaciū trigintatrib⁹ stadijs finiebat. Octo em⁹ stadia vnum miliare faciūt iuxta doctrinā illoꝝ versuum: Er quattuor granis cōponit digit⁹ vnus. Est quater in palmo digit⁹: quater in pede palmus. Quinq; pedes passuz faciūt: passus h̄ centū. Trigintiq; stadiū dāt: sed miliare Octo dabūt stadia: duplatuz dat tibi leuca. Nō obstāte autē tam paruo muroꝝ ambitu sup his tribus murserant clypeū. turres pulcre: teste Iosepho: absq; his q̄s herodes fecerat: q̄ erant multe et mirabiles. Ex his sequit q̄ hec ciuitas castrum seu fortalicū videbat. His q̄ vltis dicantur (Cum appropinquasset etc.) Sciendū est autem q̄ verus textus habz (cum appropinquassent) in plurali. s. iesus z discipuli eius. Ecclesia tñ recitat in singulari: qz non voluit q̄ repeterent tot nomina: maxime quia necessario bis fuisse h̄ nomen iesus repetituz: s̄m q̄ sunt ibi duo verba: vnū pluralis numeri: z aliud singularis. s. appropinquassent z misit: (cum Iesus appropinquasset hierosolymis). i. distaret circa p miliare. Est autem sciendū q̄ vtr̄ varis auctorib; z loc; scripture colligit h̄ hec ciuitas olim mltā habuerit nomina: tamen q̄ntum ad p̄ns p̄inet dicta est primo salem a sem filio noe: qui eandē edificauit z primus regnauit in ea. Nec e p̄tra hoc q̄ supra eam diximus edificasse melchisedech: quia s̄m hebreos z s̄m sanctum Thomā heb. vij. idem fuit sem qui z melchisedech. Deinde dicta est hieb⁹ / a quodā qui hiebus dicebat: z eaz dilatauit. vel a hiebusis habitatorib; eius. Ex hiebus autē z salem p̄ compositionem dicta est tertio hierusalem. Quarto sō a salomone q̄ eam cinxit triplici muro dicta ē hierosolyma q̄ hierosalomonia. Et q̄nto a poeris p̄ corruptionem dicta est solyma Sequit: (et venisset bethsage.) Bethsage erat s̄m Hiero. quedam villa sacerdotū

tum: qui h̄z nō habuerint hereditatem seu agros ad colendū: tñ habuerunt domos ad habitanduz: ad q̄s declinabant pacto officio suo in tēplo: z etiā ad animalia p̄ sacrificijs nutrienda. In s̄m Aug. interp̄tataf. domus maxillaz: qz maxilla p̄p̄ta erat sacerdotum: vt idem ait. Sequitur: (ad montē oliueti) hic mons sic dicit⁹: qz sit oliuis consit⁹. Habet etiam palmas: qz vt d̄r Joā. xij. hec turba de qua in p̄sentia euāgelio legit q̄ cedebat ramos d̄ arborib; habuit in manib; ramos palmaruz. Dicebat autē etiā mōs triū luminuz: quia habebat ab occidentē lumine ignis lucentē i templo: z ab orientē lumen solis: qui ex monte orientē ciuitati ex aduerso posite: z ex sepducebat oleū vnde nutrit lumen. Ex hac autē parte venit domin⁹ Iesus ad ciuitatē. Primo qz ibi habebat multos familiares. s. in illo monte. Scdo qz inde ex eodem post passionē ascendit⁹ erat in celū vt oñderet q̄ via confēderē ad celū christo fuit passio: nobis autē humilis patientia. Tertio mystice s̄m Amb. vt nouelas oliuas in sublimi virtute plantaret. i. se plantatuz oñderet. Et p̄ nouas oliuas intelligit gentes nouiter conuersas. Inde autē misit discipulos duos. Primo p̄pter fraternaz societate. Scdo p̄pter verbi auctoritate. Tertio s̄m Beda z Victorinū vt significet p̄dicatores debere h̄re scientiam z mundiciā. Vel in signū q̄ apli erāt soluturi duos populos: vt dicit⁹. Et ideo sequit (cum misit duos d̄ discipulis) Qui fuerint ibi duo discipuli / certum non habentur. Dicit tñ Chryz. Magister historia rum q̄ credunt fuisse petrus z philippus z intellige de philippo ap̄lo s̄m scrip̄t̄ thoma mā. Iste em̄ fuit qui predicauit samarie Act. vij. Innuē etiā Chryz. z Dagr q̄ iste philippus sit aplus: ex hoc q̄ eum ap̄pellant philippū simpliciter / nihil limitando. Et h̄z in. iij. di. ij. q. ij. ar. iij. ad primū: dicit q̄ fuit vnus ex septem diaconib;: tñ ibi loquit sanctus Thomas s̄m opinionē quā ibi recitat: vt patz inuenti. Hoc autē vt dicit Chryz. z Dagr fuit in signū q̄ isti primo adducerē gentes ad christum. petrus quidē corneliū cum sua domo: philippus sō samariā. Sequit (ite in castella

Dominica I. aduentus

lum). i. in hierl'm: que dicitur castellum: eo qd esset sicut vnu fortalicium. Castellum em aliqñ importat fortalicium. Un dicunt ecclesie in castellate. i. fortificate ac munite p hostes. Vel fm aliquos hec ciuitas dicitur castellum despectiue ppter suas iniquitates. (qd contra vos est) Nota contra nō solum fm sitū localem: quia isti erant sup vno monte a parte orientis: z ciuitas sup alio ex opposita parte occidentis: sed etiaz fm voluntatē affectū: qz isti erant chrii discipuli: illi sō inimici. Et inuenietis asinā alligatam. Hec asina erat pauperum: vt dicit Rabanus. z qui ea vtēbat: eam pascēbat. Et pullū cū ea. hic pullus erat filiū eius: z sup eum adhuc nullus federat: vt dicit Luc. xix. (Soluite z adducite mibi. z si quis vobis aliquid dixerit: dicitē qd dicit dominus: his opus habet. Scdm Chryf. sup Mat. non dixit dominus noster vt dominus tuus: sed dñs simpliciter: vt intelligat chrius esse dñs oim. Et confestim dimittet eos. Scdm Chryf. intelligitur qd chrius dimittet iumenta ad loca sua peracto opere. fm glossam sō intelligit dōmīno iumentoz: qui ea statim dimissurus erat in obsequium chrii. Sz si asina erat pauperus: quō habere poterat dñm? Ad hoc dicit qd habebat dñm custodientem: sed nō possidentē. Un Lu. xix. c. dicit qd dixerunt dñi. i. custodes: qd soluitis pullum: Seruabat aut vt Petrus de scala dicit vt seruaret paupibz in deferenda aq: de qd ibi erat penuria. Est et notandum qd fm Hagistrū hist. in hac die scz palmarum: z in hoc itinere chrii arbori maledixit. Nā fm Har. ista maledictio narrat ante electionem vendentū d templo: quā constat exercitā fuisse in die oliuarum. Sed sō alia die ista maledictio dicit facta fm Mat. z Har. intelligit per recapitulationē dicit fm eundē Hagistrū hist. Sequit: (Hoc aut totū factum est vt impleret qd dicitur est per pphētā. i. p zachariam. ix. ca. dicentē. Est aut sciendū qd ppheta videns maliciā iudeoz qd chriō contradicenti erāt vt inexcusabiles essent: dicit eis duo signa aduentus eius in hierusalem. Prīmū qd ascenderet super asinā. Secundū qd cum iubilo populozū iraret

z exaltatiōe. Et vtrūqz i p̄senti euāgelio narrat implerū. (Dicitē filie sion) i. e. hierusalem: qd fm Rabanū erat sita in monte sion. z hac ratiōe dicitur eius filia. Et fm aliqñ hic sion nō stat p monte: sed p colle. in quo erat supior ciuitas: cui inferior dicebat filia: eo qd ab illa parte pregeretur: cū ille mons esset sicut fortalicium. (Ecce rex tuus venit tibi) Chryf. Si intellexeris vt saluet te. si nō intellexeris venit ptra te. Hec ille. (Manuetus) vt. i. plus amet qd timeat: fm Chryf. Et loco ei qd hic dicit māuetus: ppheta habet iustitiam: z iustitiam z paup: que sunt insignia regis nostri. i. iusticia pietas z paupras: dātis nobis exemplū paupratis z tēperantie. vt. i. necessarijs sim? contēti. Un subdit (Sedens super asinam z pullum filiū subiuugalis: nō super equū fremenē litis ac discordie amarozem: sed sup asinam pacis z tranquillitatis amica: fm Chryf. Et fm magist. hystoz: asina latine: grece subiugalis dicit. Non ergo illa asina dicebat subiugalis quasi esset sub iugo onerata: sed vocabulū grecū est. z asinā significat vt sit idē filiū subiugat qd filiū asine. Est tamē norandū qd btus Har. allegans istā pphētā in nōnullis sbis distonata a textu: sed tamē est eadem sententia oino. z p alia sba aliquotuluz explanata. Et de h nō est curandū. qz fm Hilariū nō fm omi res: sed rei sermo subiectus est. Est aut hic triplex dubitatio. Prīma: qd Zacharias dicit sedēs sup pullū: nihil dicens de asina: sicut allegat Harthe. Et magist. qdē hystoz dicit qd ita est. sed Hartheus addidit asinā ppter mysteriū: de qd infra dicit. sed nō est rōni p̄sentaneū qd ppter aliqd mysteriū significandū false allegauerit scripturam: ideoqz nō dicit magister vt credo simpliciter ita esse: sed iuxta septuaginta interpretes fm qd de pullo tm fic mentio. Un Aug. de p̄sensu euāgel. dicit qd Hartheus scripsit hebraice: iō adduxit pphētā vt iacet i hebraico: vbi dicit vtroqz animalē sic mētio. Septuaginta sō interpretes nō trāstulerūt nisi de pullo: inspicit vt dicit eo sp̄ritu quo fuerat scriptura dicitata: quod ex ipa mirabili que predicatur consensione firmatur est. Sed ad

uertere q̄ ea que Aug^o dicit sunt optime di-
 era z vera: excepto eo q̄ dicit de p̄sensio-
 ne in xp̄tū. quā Hieronym^o rationabi-
 liter reprobat in p̄logo super pentateu.
 Quis nec ip̄e Augustin^o eam affirmet. Iſ
 dicit q̄ predicat: id est dicit et affirmatur.
 Quidā em̄ dicunt q̄ existentes in septua-
 ginta cellulis omnes separatim eodē mo-
 do transtulerūt: sed est fictio: quia vt alle-
 gat Hieronym^o / Iosephus dicit eos in
 vna basilica fuisse. Et erant vt q̄busdā pla-
 cet: septuaginta duo: vtz sex ex q̄libet tri-
 bus: cōmuniter dicant septuaginta p̄pter
 denarioꝝ integritatez. Siue ḡ sp̄s sancto
 inspirati siue nō aliter transtulerunt q̄ ha-
 beatur in hebraico. Secūda dubitatio est:
 quōd est p̄babile q̄ in vno militario duo iu-
 menta ch̄ris ascenderit: Rūdet q̄ vt dicit
 Remigius potuit super vtrūq̄ animal suc-
 cessiue sedere. Et cōmuniter fm̄ exposito-
 res de facto ita fuit: quia p̄mo sedit sup
 pullum fm̄ Alico. de ly. in signum q̄ p̄lus
 gentilis quez significabat: subiceret ch̄ri-
 sto per fūsem p̄ius ḡ iudaicus. Hoc autē
 non est sic intelligendum quasi totus vel
 maior pars populi gētilis crediderit p̄
 ḡ iudaici: sed quia ille populus qui subie-
 ctus est christo p̄mū / p̄ maiori parte fu-
 it ex gentilibz: z q̄ capita gentilium. i. ro-
 ma z cesares crediderūt: non autē hierlm̄ z
 p̄ncipes iudeoz: nisi forte postq̄ ex ea iu-
 dei expulsi sunt p̄ titum Sed q̄ vt dicit Hie-
 ro. pullus erat lasciuus z furoꝝ impati-
 ens: z iuxta Lucā erat indomitus: z p̄se-
 quenter on̄debat aliquā insolentiaz: ideo
 descendens de pullo dñs ascendit asinaz.
 Sed beatus Hiero. sic dicit. Sed videt
 q̄ super vtrūq̄ animal in paruo tineris
 spacio domū sedere nequiverit. Ergo cū
 h̄istoria aut impossibilitatem habeat: aut
 turpitudinem: ad altiora transmittimur:
 q̄si ad mysticū sensum. Hec ille. Et inten-
 dit q̄ domin^o super vtrūq̄ sedit: ad signi-
 ficandū id quod statim dicam. Est qui-
 de solū ad significandū fecisset: se q̄ns alle-
 goria eēt sensus litteralis. Tertia dubi-
 ratio est q̄re euāgeliste ita dissonant: q̄ d
 asina solus matheus facit mentionē. Et
 rūdet Augustin^o de consensu euāgel. q̄
 nulla est repugnancia si super vtrūq̄ se-

dit q̄ dicatur sup altero eoz sedisse. Iſo
 autē fm̄ eum z Chrysostomū Lucas mar-
 cus z ioānes tacent de asina: quia tacet in
 translatione Septuaginta interpretū fm̄
 quaz loq̄bant. Matthe^o ḡ cōmemorat
 asinā: q̄ hebraice scripsit. Est etiam alia
 cōp̄sa fm̄ Rabanū: quia scz ista asina signi-
 ficat synagogam: cui matheus euāgelis-
 um scripsit: eo q̄ scz hebreis scripsit. Et idē
 vt credo intendit magister h̄istoriarum.
 Allegorice autē sciendū est q̄ in allego: iſs
 z anagōḡis non oportet simile quantum
 ad omnia velle perq̄rere: vt patet de se in
 multis. Vnde de hoc dominica. x. post se-
 stum trinitatis. Sciendū etiā q̄ vita glo-
 riosa quā ch̄ris post resurrectionem habu-
 it est mons oliueti. i. misericordie: in quo ē
 bethsage. id est domus sacerdotū seu bea-
 torum: q̄ dicunt sacerdotēs. Apo. i. Feci-
 sti nos dō nostro regnū z sacerdotēs. Sz
 duo discipuli missi fm̄ Remigiū sunt due
 partes discipuloꝝ christi: q̄ diuiserunt se:
 vt q̄dam in gentibz q̄dam in circūcisiōne
 seu in iudeis euāgelizaret. Castellū istud
 fm̄ Hieronymū est mundus contra apo-
 stolos existēs: eo q̄ iugum doctrinaz nol-
 let suscipere. Et similiter fm̄ eundē asina
 domita est synagoga hebreoz: que iugū
 diuine legis traxerat: sed pullus indomi-
 tus est p̄pls gentilis q̄ legem non accepe-
 rat a deo. Assiniant autē fm̄ Chrys. ho-
 mines an̄ aduentū ch̄ri istis iumentis que
 sunt immunda: ruz: a: stulta z infirma al-
 ligata. Fuerunt em̄ tunc homines imū-
 di cor: stulti: rudes intelligentia diuinoꝝ:
 stulti vesania idoloz: infirmi in bono ope-
 re: ligati sub diabolica potestate. Dñs er-
 go de monte oliueti misit ad soluendum
 asinā a diabolica potestate. z adducendā
 ad se: q̄n post resurrectionē dixit Darcī.
 xvj. Euntes in mundum vniuersū predi-
 cate euāgelīū omni creature. i. gentibz et
 iudeis. Nota tñ q̄ fm̄ Hilariū p̄ asinam z
 pullū etiā duos gentiles populos possu-
 mus intelligere. s. p̄ asinā samāritas: q̄ ali-
 q̄ mō seruebāt sub lege moysi: quos p̄bi-
 lippus soluit: p̄ pullū ḡ reliqs gentiles:
 quos petrus soluit in cornelio: qui fuit p̄-
 mitie gentiū aliquo mō. Anagōgice ḡ
 sciendū est q̄ d̄erico a qua veniebat ch̄ris

Domínica. ii. Aduentus

Interpretat luna: et significat pñtē vitā instabi-
lē tāq̄ luna. Hierlm̄ p̄o d̄r vīsto pacē: et si-
gnificat futurā beatā vitā: in q̄ videt de?
Ipse q̄ppe est pax n̄ra: ad Ep̄h. ij. Jēsus
p̄o interpretat saluator: et significat eū q̄ se et
alios velle fieri saluos. Jstū volētē a Me-
rico ire i hierlm̄: op̄z trāsire p̄ mōrē oliue
ti. i. venire ad meditationē d̄ misericōdia. Et
q̄ mōrē debz mittere duos discipulos. i. vt
Hierō. dicit: sciam et opa. Op̄ret ei q̄ ad
misericōdia dei h̄re sciam. i. credulitatē: q̄ p̄
illā solā saluet. vñ Aug. d̄ sentētij̄ p̄sp̄erit
Ad celestis hierlm̄ p̄ortū nō ascēdit nisi
q̄ toto corde p̄sitet nō p̄p̄ij̄ opis s̄z diuini
muneris esse q̄ ascēdit. Reculle. Duo ad
misericōdiam suā p̄uā op̄ret q̄ habeat opa
pietatis exhibita primo saltē in volūtate
vñ Dar. xxv. illi q̄ nō fecerūt elemosinā in
die iudicij̄ adiudicabunt eterno supplicio
Jsti duo discipuli adducūt asinā et pullū. i.
sp̄z et timorē. Opa q̄ dā ei adducūt sp̄m
q̄ vt d̄r mḡ sen. et l. Tho. ij. di. xxvj. sp̄s
ex gr̄a dei et merit̄z puenit. Et sp̄s q̄ ic̄t
tat significat velocē pullū. Scia p̄o addu-
cit timorē retardāre. Et his duobz iumē-
tis aiā secure vehit: nō āt sola sp̄e aut solo
tore. Dorat̄ āt sciēdū est q̄ hierlm̄ ē
aiā: asinā p̄o oneriferaz stolidā ē caro. pul-
lus p̄o carnal affect̄. Et vtrūq̄ a diabolo
p̄ p̄ctm̄ ligat vt fuit p̄o. vñ d̄r Eb̄. y.
sup̄ Dar. Anteq̄ peccemus libez habe-
mus arbitriū seq̄ volūtate diaboli an nō
q̄ si sel̄ peccātes obligauerim? n̄s opibz
eius: iā n̄ra p̄tute euadere nō possim? s̄z
sicut nauis fracto gubernaculo illuc duci-
tur vbi tēpestas voluerit: sic et hō diuine
gr̄e auxilio p̄ditō p̄ p̄ctm̄ nō qd̄ vult agit:
sed qd̄ diabolus vult. et nisi dñs valida ma-
nu misericōdia sue soluerit eū: vñ ad mortē i
p̄ctōz suoz vincul̄ p̄māebit. hec ille. Hāc
asinā ch̄s p̄ duos discipulos. i. duos mo-
tus soluet adducit ad se anq̄ velit intrā-
re aiām. nā amor imperat ventāz trahit
Lu. ij. Dimissa sunt ei p̄ctā multa: qm̄ di-
lexit multū. Per timorē āt soluit. Timor
em̄ dñi expellit p̄ctm̄: Sap. j. Debz q̄ aiā
assidue orare deū vt soluat suus mal̄ affe-
ctus et trahat ad deū. Aug. i hom̄. Nō dū
traher̄: ora vt trahar̄. hec ille. Debz etiā
nō calcitrare qm̄ de? soluit p̄ mot̄ p̄dictos

Verbi gr̄a: qm̄ imittit tibi timorē mort̄z et
gehēne vult soluere. noli existere d̄ iute
motiōi calcitrādo. Significant āt in p̄di-
ct̄z m̄tra aiā allegorice et anagogice et mo-
ral̄: s̄z hec pauca exp̄ssi vt q̄sq̄ p̄ seip̄z di-
scat excogitare istos sensus sp̄iales quos
oēs si vellē exp̄mere n̄ra expositio nō eēt
portatilis vt intendo. Et hec de p̄mo.
Scdm̄ p̄ctū euāgelij̄ est q̄ discipuli exe-
cuti sunt impiū ch̄i: cū d̄r (eūtes aut̄ disci-
pli fecerūt sic p̄cepit illis Jēsus et adduxerūt
asinā et pullū: et imposuerūt sup̄ eos v̄ez
stimēta sua: et eū desup̄ sedere fecerūt) Et
qd̄ l̄ralit̄ ista ps̄ ex dictis et ex se p̄z. Al-
legorice p̄o p̄z ex dict̄z. vñ apl̄i impleuerūt
impiū ch̄i qm̄ disp̄si ad p̄dicādū m̄dm̄ cō-
uerterūt ad fidē. vñ mar. vbi s̄. At illi p̄
secti p̄dicauerūt vbiq̄ zc. vestes aplice q̄bz
ornarūt iumēta vt ch̄s desup̄ sederet: s̄
ip̄a apl̄ica doctrina: quā apl̄i et doctores
tradid̄r: s̄z Hierō. Possim? etiā dicere
q̄ s̄ p̄tutes sc̄tē: maxie charitas. ch̄s em̄
dupl̄t̄ regnat in aliq̄. vno mō p̄ fidē solā: q̄
regnat i toto regno eccl̄ie militāris: i q̄ s̄
etiā mal̄i. Alio mō p̄ gr̄az. Ad p̄mū r̄q̄rit̄
fides seu apl̄ica doctria. ad sc̄d̄z p̄o chari-
tas et p̄tutes. Anagogice āt sciēdū est q̄
hō a hierico i celestē hierl̄z p̄scēdēs p̄ opa
misericōdia q̄bz p̄rio fuit: et p̄ hūilitatē q̄ se
totū deo subijcit: sperādo i ei? misericōdia: sic
ornat̄ vestibz apl̄ic̄z. i. gr̄a quā p̄sequit̄ p̄
sacra eccl̄ie a apl̄is vel eoz successoribz
disp̄sataz p̄tutibz seu gratijs sacramēta/
libz q̄ i ip̄o suo trāsitu ch̄s adest saltē in
effectu et m̄l̄tudo sc̄tōz: et ita secur? et cū
gl̄ia trāsit: ch̄s total̄t p̄ amorē i ei? corde
sedēte. Dorat̄ p̄o sciēdū ē qm̄ iustificā-
tiōe ip̄ij̄ ifundūt oēs p̄tutes. vide l. Tho.
j. ij. q. lxij. et q. lxx. Jō postq̄ caro et carna-
lis affect̄ ad deū p̄ quēstionē adducit: or-
nat̄ volūtaz et aliq̄ appetit? vestibz p̄tutuz
et tūc ch̄s intrat i hierlm̄. i. in aiā: et p̄fert
ei maximā iubilatiōē: vt dicit̄. Textū
p̄ctū euāgelij̄ est q̄ ch̄s ciuitatē hierlm̄
cū magna gl̄ia et leticia intravit amicoz su-
ozū. Ad p̄phetauerat zacharias vbi iij̄
dicens: Exulta: id est exultabis filia sion.
Litteraliter ergo circa hoc sciēdū est q̄
sicut p̄z p̄ sanctū Darc̄beū ch̄istū mu-
ta turba seq̄bat: sic etiā dic̄ br̄us Joā. ca.

xij. multi q̄ erāt in hierl'm audientes q̄ Je-
sus a p̄uentret exierunt obuia ei: marie qz
audiuerāt d̄ sus: citariōe Lazari. z sic ch̄s
remanit in medio turbar: ita q̄ ali q̄ p̄ce
debant: aliq̄ sequebant. Et iste turbe tres
honoros fecerūt ch̄o. Primo em̄ strauerūt
rūt vestes suas in via. Secūdo strauerūt vi-
rides ramos. Tertio magnis vocib; pu-
blice eū laudabāt: tenētes ramos palma-
rū in manib; vt dicit b̄tus Joannes. **D̄**
ergo (plurima at̄ turba strauerūt vestimē-
ta sua in via. Alij aut̄ cedebāt ramos de
arborib; sternerēbant in via. Turbe aut̄ q̄
p̄cedebāt z que sequebant clamabāt di-
cētes osanna filio dauid) Osanna s̄m ma-
gistrū histo. z Hieronymū z Remig. est
dictio tota hebraica nō simplex s; cōposi-
ta ex duab; dictionib;: Quaz vna nō est
integra mansens: sed perdit vocalē: z ob
hoc d̄: cōponi ex corrupto z integro. **E**
ponitur em̄ ex **Os**: qd̄ latine dicit̄ salua: et
anna qd̄ est interiectio oprātis. inde osan-
na. i. salua obsecro. Quia em̄ illā interie-
ctionē nō habemus: loco eius ponimus
verbū hoc. s. obsecro. vt dicit maḡ histo.
Quod s̄o subditur: filio dauid: p̄t esse
q̄ li filio sit vna dictio vel due: vt maḡ b̄-
sto. dicit. Primo mō sic legat̄. Clamabāt
filio dauid. i. ad filiū dauid: osanna. **E**
sic: Osanna filio dauid. i. p̄ filiū dauid
ita q̄ li filiosit ablatiui casus: vt vult Hu-
go cardina. Et isto modo petitio quā im-
portat l̄ osanna: dirigit̄ ad deū. Sed sec-
cūdo modo sic. Clamabant: o fili dauid
osanna. Est autē notandū q̄ vt elicitur
Matt. xij. qz iudei expectabāt Messiam
ch̄m ex genere dauid: asp̄d̄ eos x̄sus sic
inualuerat. vt ch̄m appellaret̄ filiū da-
uid. **I**n dicere Osanna fili dauid. est ol-
cere: salua ch̄s. Et in hoc s̄m Hierony-
mū significabāt q̄ aduentus ch̄i salua sit
mundi (b̄ndictus). i. gloriosus sit. (qui
venit). i. q̄ incarnatus est. (in nomie). i. ad
honorē. (domini). i. dei patris: que gloriā
cānt. Sic autē elicit̄ a s̄ctō L̄bo. Ro. xij.
b̄ndicere triplicif̄ sumit̄. s. enūciatiue: est
idē qd̄ laudare. z impatiue: z idē qd̄ cō-
ferre alq̄d bonū. z optatiue: z est optare
banū. Et p̄mū ac tertū puenit oib; et res-
pectu oim̄ etiā dei que laudamus et cui
optamus bonū: puta q̄ glorificet̄ in mun-

do: z cui z gaudemus in bonis que habet
Sed sc̄dm puenit deo soli p̄ autoritates:
ministris aut̄ eius p̄ misterū. Isti igit̄ be-
nedicebāt ch̄s: isto p̄mo z tertio modo.

Allegorice autē sciendum est: q̄ postq̄
ch̄s ascēdit p̄sidē astināz pullū: illi q̄ erāt
in hieritate ch̄i ceperūt sternerē vestes i
via: s̄m Hiero. pedib; asine ne alicubi of-
fendat in lapidē: ne calcet sp̄mā: nec labat
in fouē. Hec ille. Per qd̄ significat q̄ de-
us aliter habet pudentiā de bonis: z ali-
ter de malis. **V**ide s̄ctū L̄bo de veri. q.
v. arti. viij. Tunc etiā cepit publice lauda-
ri deus in ch̄o. qz ante gentiū p̄uersionē
notus in iudea deus. vt dicit P̄s. s; post
repleta est terra sciētia d̄ni sicut aque ma-
ris opientis. **E**sa. xj. Et s̄m Remig. vesti-
menta in via. i. sua corpa strauerūt marty-
res. Et ramos p̄sciūnt de arborib; qui
exempla accipiunt a doctrina z vita san-
ctorū: s̄m eundem.

Anagoge autē sc̄ndū est: q̄ hic s̄gnifi-
cat societates quā faciūt boni angeli anie
transcunt ab Jericho in hierl'm. z leticia
sanctorū in salute electorū. Tota ei ciuitas
celestis mouetur in iubilatione magna.

Do: aliter autē sciendū est q̄ postq̄ aia
fuerit a peccato soluta z ornata virtutib;
z in sua voluntate ceperit esse ch̄s: tunc
tota ciuitas Hierusalem letatur spiritua-
li leticia. id est t̄sa ania iocundat̄. Dulce
est enim fuit̄ deo. **V**nde Hiero. ij. **S**ci-
ro z vide q̄ malū est tibi z amarum reli-
quisse sp̄m̄. **A**ugu. de sen. p̄spe. **A**ra
est via que ducit ad vitā: z t̄n p̄ ipam nō
si dilatato corde nō currit: qz iter virtutū
quo paupes ch̄i gradunt̄: amplū est s̄i-
deliū sp̄e: zsi artū infideliū vanitati. Hec
ille. **I**n **D**ast. xj. **F**ugū meū suauē est z
onus meum leuē.

Textus euāgelij Luce. xxi.

Bunt signa i sole
et luna z stellis: z iter
ris p̄sura gentiū p̄e
cōfusiōe sonit̄ maris z fluctuū:
arescētib; hoib; p̄ timore z expe-
ctatōe q̄ supueniēt vnuerso oz-
bi. **M**ā p̄tutes celoꝝ monēbunt

Dominica II. aduentus

Et tunc videbunt filius hominis
venientem in nube cum praece ma-
gna et maiestate. His autem fieri
incipientibus respicite et levate
capita vestra quoniam appropin-
quat redemptio vestra. Et dixit illis si
militudine. Videte ficulneas et
omnes arbores: cum producit iam ex se
fructum: scitis quoniam prope est aestas.
Ita et vos cum videritis haec fieri
scitote quoniam prope est regnum dei.
Amen dico vobis: quoniam non praeribit
generatio haec donec omnia fiant.
Caelum et terra transibunt: verba
autem mea non transibunt.

Domica secunda in aduentu domini.

Runt signa in sole

Luc. xij. Dominus ac redemptor
noster paratos nos invenire desi-
derans: senescentem mundum quod mala sequan-
tur denunciat: ut nos ab eius amore com-
pescat. Appropinquante eius termino ante
persecutiones perveniant innocenter: ut si deum
metuere in tranquillitate volumus: vicinum
eius iudicium: vel percussioibus attriti timeamus.
Hec Gregorius in omnia. Unde in praedicti
euangelio quod totum est de iudicio generali:
tria facit Christus. Primo enim praedicit quodam ter-
ribilia. Secundo reddit causam talis. Tertio
solat corda electorum. Quartum ad primum
sciendum est quod praesens euangelium non potest exponi
allegorice: quod omnia quae in eo traduntur litteraliter
pertinet ad credenda in nova lege. Quamvis
autem aliquando ea quae traduntur litteraliter pertinentia
ad sensum allegoricum possint exponi analogice:
tamen non est hoc necesse nec aliquando possi-
bile: ut videtur esse in proposito. Litteraliter ergo
moraliter vel literaliter tamen exponam praesens eu-
gelium. Dicit ergo (Erit signa) Ubi adverten-
dum est: quod signa praecedent futurum iudicium. Primum
sunt in libro. ut ostendat tunc dominus propter quem
facta sunt corpora interire. scilicet homo vel genus
humanum. Secundo sunt in libro. quod iuste nos
gaudia: tot postmodum sentiamus: totum terra.

Hec ille. Tertio ut ostendat de offensus
sicut offensus domino turbat familia. Et quarto
sunt doctrina s. Thome. iij. d. lxxvij. aduentum
domini ad iudicium aliquod signa praecedent. quod si fac
ad auctoritatem quam tantum iudex habere debet:
ut per talia indicia disponantur homines ad se ad
subijciendum. Ubi et propter hoc in forma glo-
riosa iudicabit. Nec tamen contra hoc est illud apostoli
i. Thes. v. Cum dixerit pax et securitas: tunc
repentinus veniet interitus. Verbum enim apostoli
sunt Augustinus ad eliechi. intelligit de persecutori-
bus sanctorum: nam tunc boni arescent pro timore:
ut dicit hic. Vel potest dici quod post mortem an-
tichristi et ante initium signorum: impii non vide-
retur plumbum mundum: ut timebant et credebant
diceret: pax est et securitas. et tunc statim incipit
esse signa terrere. Et quod totum tempus quod sequitur
initium signorum: dicitur dies iudicij pertinere. id
dicitur interitus repente venire. quia illa signa
repente venient. Et isto etiam modo intel-
ligitur quod veniet illa dies versus. scilicet quo ad
initium signorum: et etiam quantum ad ipsam diem quam
illa signa non manifestabunt determinate.
Hec omnia s. Thome. quibus addit s. Thome. do.
quod in primo aduentu Christi venit occultus: quod
uis tempus esset per scripturam determinatum: sed in
secundo veniet manifestus: et tempus erit incertum: id
primum aduentum non praecesserunt signa sicut praesens
cedent secundum. Quae autem sunt ista signa non est
certum s. Thome. Beatus quidem Hieronymus. dicit
se in annalibus hebraeorum. ut etiam testatur Ba-
gister hist. reperisse. xv. signa quae diebus. xv.
praecedent iudicium. Unde pro illi dies erunt conti-
nui vel interpolati non est certum. Prima die
eriget se mare cubitus. xl. sup. altitudinem
montium: stans tamen in loco suo quasi murus. Secunda
cuncta pro tantum descendet ut vir possit videre
ri. Tertia autem omnes marine bestiae super aquam
maris apparentes dabunt mugitus: usque ad ce-
lum. Quarta ardebit mare et omnes aquae. Quinta
herbae arbores dabunt rorem sanguineum.
Sexta ruent omnia edificia. Septima petrae ad
invenit collidentur. Octava fiet generalis terra
remotus. Nona equabitur terra. Decima ex-
ibunt homines de cavernis et ibunt velut amens
res: et non poterunt murum loqui. Undecima
surgent mortuorum ossa et stabunt super sepulchra
eorum. Duodecima cadent stelle de caelo. Ter-
tiadecima morientur homines virtutes ut cum
mortuis resurgant. Quarta decima ardebit